

Posudek vedoucí bakalářské práce

Univerzita Karlova v Praze, Evangelická teologická fakulta, katedra teologie a filozofie

Autorka bakalářské práce: Kristýna Krejčíková

Název: Sv. Zdislava a její význam pro výchovu

Studijní program: B7508 Sociální práce

Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Rok odevzdání: 2010

Vedoucí práce: PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, PhD.

Oponentka: ThLic. Mgr. Denisa Červenková, ThD.

Předkládaná bakalářská práce má náležitou formální i grafickou úpravu, rozsah 47 číslovaných stran, gramaticky rovněž splňuje podmínky – i přestože je možné v práci nalézt cca 14 neopravených překlepů či chyb. Jako vedoucí práce oceňuji, jak se studentka účastnila konzultací a příprav na ně.

Práce je členěna do dvou hlavních kapitol, jimž předchází poměrně detailní úvod, v němž autorka předjímá jednotlivé části celé práce. Jasně je formulován také cíl práce: „...určit, v čem konkrétněji a jakým způsobem může být sv. Zdislava pomocnicí při výchově“ (s. 7). Autorka uvádí také důvod pro výběr tohoto tématu a hlavní literaturu, s níž pracovala. V úvodu by bylo jistě možné uvést i hlavní otázky týkající se tématu, které autorku provázely, bylo by vhodné rovněž zmínit a zdůvodnit zvolené metody při studiu a psaní práce.

Autorka si vybrala téma, k němuž musela všechna fakta nastudovat sama, protože tomuto ani příbuzným tématům se v průběhu studia žádný z vyučovaných předmětů v rámci daného studijního oboru přímo nevěnuje. Proto oceňuji výběr literatury týkající se první kapitoly, díky němuž autorka stručně a věcně pojednává o době sv. Zdislavy z různých hledisek.

Ve druhé kapitole je pak věnována pozornost přímo sv. Zdislavě, jejím rodinným vztahům a péči o bližní, přičemž akcentována měla být – dle cíle práce – podkapitola 2.5 *Zdislava a její příklad pro výchovu*. Proto je ale překvapující, že – přestože autorka pracovala s přiměřeným množstvím dostupných pramenů – čítá tato část pouze dvě tiskové strany. Autorka sice poukazuje na to, že již v předcházejících částech je možné nalézt odpovědi na některé kladené otázky, přesto by bylo vhodné hlavní části práce věnovat více prostoru, případně upravit dle toho předcházející části práce. To je však poznámka směřující k možné příští zkušenosti studentky.

Vzhledem k tomu, že autorka se zabývá postavou žijící ve 13. století, je velmi podstatné přistupovat obezřetně k pramenům, z nichž je čerpáno. V první kapitole je toto činěno celkem vhodným způsobem, ve druhé kapitole bych vytkla neupozornění čtenáře na druh pramene, ze kterého je citováno například na s. 33 (začátku podkapitoly 2.3) – jedná se o legendu a bylo by vhodné na to upozornit, zvláště když na s. 40-41 je v podobné věci citován pramen jiného druhu, který předešlé mírně relativizuje. Nicméně vztahu legendy a historické pravdy se autorka věnuje na s. 41.

Závěrem doporučuji práci k obhajobě a navrhuji tyto otázky: Kdybychom chtěli slavit svátky českých světců, jak navrhuje P. Piřha (citováno na s. 41), jak by bylo možné slavit svátek sv. Zdislavy? Je osobnost sv. Zdislavy možným vzorem i v oblasti sociální práce? (Pokud ano, v čem konkrétně?)

Předběžně celkově navrhuji hodnocení: velmi dobře (B) – dobře (C).

PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, PhD.